

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1921.

*Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου
Ιαν. Χ. Δραγάση καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει
τῶν ἑταίρων τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1922.*

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, ἀπηλ-
λαγμένον ἐφέτος παντὸς δεσμοῦ πρὸς τὴν ξένην αὐτῷ ἐργα-
σίαν τοῦ ἐγγύς παρελθόντος, καταβαλὼν ἤδη ἀπὸ τοῦ προ-
ηγηθέντος ἔτους ἀσφαλεῖς καὶ στερεὰς τῆς βάσεις τῆς δρά-
σεως αὐτοῦ, ἀτενίζον δὲ εὐθὺ ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν
τοῦ ἐνδόξου τούτου σωματείου, ὅπερ ὅσον παλαιοῦται ἐπὶ
τοσοῦτον ἀνηθῶ καὶ ἀκμάζει γιγαντούμενον καὶ πυργού-
μενον εἰς ἔργα καὶ ἐργασθὲν ἀνενδότης πρὸς συνεχισμὸν
τοῦ τιμίου αὐτοῦ παρελθόντος, προβαίνει σήμερον τὸ
πρῶτον ἐν πλήρει αὐτενεργείᾳ νᾶ δώσῃ λόγον τῆς ἑαυτοῦ
πολυμερεστῆς ἐργασίας καὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ
λῆξαν ἔτος 1921.

Καὶ ἐν πρώτοις, πρὸ πάσης ἄλλης ἀνακοινώσεως,
κατὰ καθήκον ἱερὸν, οἶονεὶ μνημόστυνον τελοῦν ὑπὲρ τῶν
ἀπελθόντων τοῦ βίου ἑταίρων τὸ ἔτος τοῦτο, ἀναγράφει
ἰδιαίτερος τὰ ὀνόματα τῶν μεταλλαξάντων τὸν βίον καὶ
ἐπιτιμίων καὶ τακτικῶν ἑταίρων. Μετ' ἄληθοῦς θλίψεως
ἐν τοῖς πρώτοις ἀναγράφει τὸν θάνατον τοῦ ἐπιτιμίου
ἀντιπροέδρου Δημ. Τσιβχοπούλου, τοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐντι-

μότατα προστάντος τῆς ἑταιρείας, διαπρεπεστάτην δὲ καὶ ἐν τῇ δικαστικῇ ἱεραρχίᾳ καταλαβόντος θέσιν.

Ἐπιτίμιος ἑταῖρος ὁ Jules Nicole, διαπρεπῆς ἑλλη-
νιστῆς καὶ ἐπιτίμιος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ
ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἀπέθανεν ἐν Γενεύῃ. Καὶ ὁ
Andrè de Ridder, ὑποδιευθυντῆς τοῦ Μουσείου τοῦ
Λούβρου, ἀρχαῖον μέλος τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς ἀρχαιο-
λογικῆς Σχολῆς. Ὁ Sam Wide τοῦ Πανεπιστημίου
τῆς Οὐψάλης, τακτικὸς ἑταῖρος καὶ ἐξ ἄλλων ἐνταῦθα
ἐργασιῶν γνωστὸς καὶ ἐκ τῶν παρὰ τὰς Ἀφίδνας ἐν
Ἀττικῇ καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Καλαυρίᾳ ἀνα-
σκαφῶν. Ὁ Δημ. Ράλλης, ὁ τοσάκις ἰθύνας τὰς τύχας
τοῦ Κράτους σθεναρὸς πολιτευτής, ἐκ τῶν θερμοτάτων
θιασωτῶν τοῦ ἀρχαίου βίου. Ὁ Νικ. Δημητρακόπουλος,
διαπρεπέστατος νομομαθὴς καὶ φιλόπατρις πολιτευτής, ὃν
προώρως ἀτυχήσαντα καὶ θανόντα ἐθρήνησεν ἡ Πατρίς.
Ὁ Νικ. Πολίτης, ὁ διαπρεπῆς τοῦ Πανεπιστημίου Καθη-
γητῆς, ὁ τοσοῦτον ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἰδίᾳ τῆς λαο-
γραφίας ἐργασθεὶς, ἐπὶ σειρὰν δὲ ἐτῶν μετασχὼν τοῦ
Συμβουλίου τῆς ἑταιρείας καὶ ἀρκετὰ ὑπὲρ αὐτῆς κατα-
βαλὼν. Ὁ Ἰω. Χατζηδάκης, ἐν τῶν σεμνωμάτων τοῦ
Πανεπιστημίου καὶ εὐρυτάτης ἐν τοῖς Μαθηματικοῖς
φήμης. Ὁ Κ. Γιαννοῦτσος ἐν τοῖς ἐξέχουσι τῶν φιλο-
λόγων, Γυμνασιαρχῶν ἄριστος. Ὁ Δ. Ἀντωνιάδης τῶν
προεχόντων τῆς Θέμιδος λειτουργῶν, διατελέσας ἱκανὰ
ἐτη σύμβουλος τῆς ἑταιρείας καὶ πολλὰ πολλαχῶς ὠφε-
λήσας αὐτήν. Ὁ Ἰω. Κουμανούδης, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου
Ἀτλαντος τῆς ἑταιρείας Στεφ. Κουμανούδη, ἀνώτατος
οἰκονομικὸς ὑπάλληλος. Ὁ Δ. Οἰκ. Καλαποθάκης, ἐξέ-
χουσιν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καταλαβὼν θέσιν. Ὁ Γ.
Τραπᾶντζαλῆς, ἀπὸ μικροῦ ἐνισχύσας τὴν ἑταιρείαν καὶ

ὁ Δ. Βούκρας ἔντιμος τοῦ Κερδῶφου θεράπων καὶ τῶν ἐνθερμοτέρων τῆς ἀρχαιότητος φίλων.

Παρὰ τὴν θλιβεράν ὁμῶς ταύτην ἀραιώσιν τῶν τάξεων τῶν ἐταίρων τὸ συμβούλιον εἶνε εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νᾶάναγγεῖλη ὑμῖν ἄλλην, εὐφρόσυνον ταύτην ὄψιν, τῆς ἐνισχύσεως τῶν τάξεων τούτων διὰ νέων δυνάμεων. Ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις ἐταίροις καταλέγεται ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου, τιμητικώτατα ἀποδεξάμενος τὴν ἐκλογὴν ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος τοῦ Ῥουμανικοῦ Θρόνου Βασιλόπαις Κάρολος, προσενεχθέντος καταλλήλως ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ οἰκείου διπλώματος, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν εὐτυχῶν διπλῶν δεσμῶν τῶν συναφθέντων μεταξὺ τῶν δύο Βασιλικῶν οἰκῶν προσεφέρετο πρὸς τὴν σεπτὴν Αὐτοῦ σύνευνον, τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὴν περιγίπισσαν Ἑλένην, ὁμοίωμα χαλκοῦν πάγκαλον τῆς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως πανόπλου Παλλάδος, συμβολικώτατα ὑπομιμνήσκον ἐν τῇ νέᾳ Αὐτῆς πατρίδι τὸν ἱερὸν βράχον, παρ' ὃν εἶδε τὸ φῶς καὶ ἐξετράφη ἐν τῇ πόλει τῆς Θεᾶς τῆς Σοφίας ἡ κατ' ἐξοχὴν Ἀτθίς, ἡ προσφιλεστάτη Ἑλληνὶς Βασιλόπαις.

Ἐν τῇ χορείᾳ τῶν τακτικῶν ἰσοβίων ἐταίρων καταριθμεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου σεμνοτάτη δικαστικὴ κορυφή, ὁ πρὸ μικροῦ ἀποχωρήσας τῆς ὑπηρεσίας εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, τοῦ Ἀρείου πάγου, κ. Ματθαῖος Χατζῆκος καὶ ὁ ἐν Λέρῳ διαπρεπὴς γυμνασιάρχης κ. Νικήτας Χαδιαρᾶς, ὁ παρακολουθῶν μετ' ἀφοσιώσεως τὸ ἔργον τῆς ἐταιρείας καὶ ἀρκετοὺς παπύρους προσενεγκών, ὥστε νὰ καταρτισθῇ ἡ πρώτη ἀρχὴ παπυρολογικῆς συλλογῆς ἐν τῇ ἐταιρείᾳ. Πλὴν τούτων ἐξελέγησαν καὶ εἴκοσιν ὀκτὼ νέοι τακτικοὶ ἐταῖροι ὑποβαλόντες αἰτήσεις πρὸς τοῦτο.